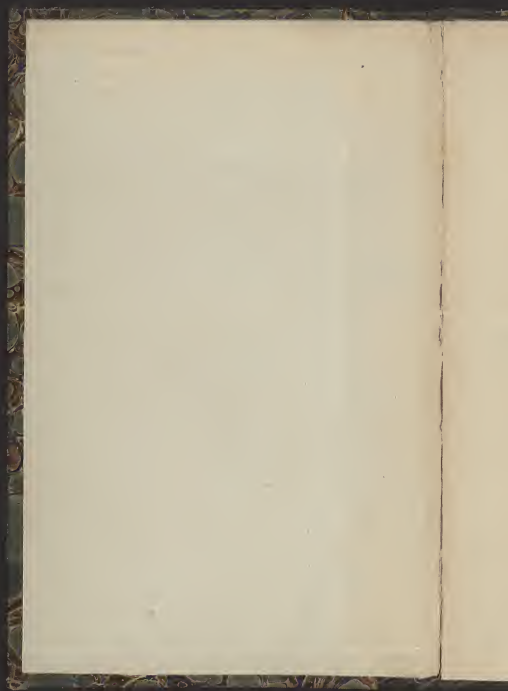

Gunnar Pålsson,
Ju obitum F. U. Suhm.

920

Suh

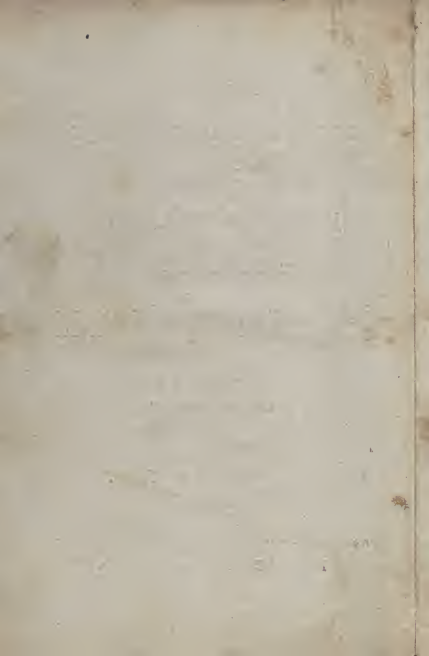
Pr. um 1758

IN OBITUM
PRÆMATURUM ACERBUMQUE
NIMIS
JUVENIS PERILLUSTRIS
ET SUMMÆ SPEI
FRIDERICI ULRICI
SUHM.

G. P. F.

Landsbibliothek

HAFNIÆ. TYPIS GODICHIANIS.

Vere est mihi Naso locutus:

Madidis Notus evolat alis:

„Aqvido sed nubila differt:

„Tanta est discordia fratrum „

Me sæpe australior aura

Recreavit tempore verno;

Nunc dejicit, opprimit, angit,

Immensa per æqvora ponti.

Quæ læta adferre solebat,
Nunc tristes nunciat iras,
Dum mortis nuncia acerbæ
Magnum excitat atra dolorem.

Surgens modo SUHMIA virtus,
Decus immortale Juventæ,
Spes ingens Nobilitatis,
Verissima Patris imago:

Hæc SUHMIA vivida virtus
Terras hominesque reliquit;
Patriam simul atque Parentes,
Socios, studia, otia & artes.

Luget Patria atque Parentes,
Socii, studia, otia & artes,
Et (quod mirabitur ævum)
Gemitus ciet ultima Thule.

Sic aura & letifer annus,
Sic auftri flamina pigri,
Nostro grassantur in orbe, &
Rapiunt dulcissima quæque.

Sed nil agis, auster inique,
Nil aura ac letifer annus;
Hic SUHMIUS astra petivit,
Terras hominesque relinqvens.

Hic Summi recta Tonantis
Scandit, Patriamque perennem:
Socios habet, otia & artes,
Sublimia, sancta, beata.

Ætas brevis optima currit,
Quæ gaudia tanta lucratur,
Tantosque lucratur honores,
Tantosque meretur amores.

Hinc semper SUHMIA virtus,
Juvenilis SUHMIA virtus,
Cælo matura fruensque,
Mæsta² audiet, accinet Eja (audiet)

Hinc mæsta quiesce quærela,
Mens faucia, gaudia carpe:
Mens langvida, surge, sequamur:
Omnes simul, eja! sequamur.

Vestigia sancta prementes,
Vestigia læta sequemur:
Virtute per ardua ad astra:
Virtute via invia nulla est.

Hic nil nisi corpus & umbra est,
Nisi mors & mille dolores,
Tempus breve, triste, timendum:
Sed mors reparatio vitæ est.

Delicto amissa parentum

Per Christum reddita vita est;

Cui laus per secula mille,

Epinicia, gloria, cantus.

Mea buccina, succine cœlis!

Mea gloria, surge, chelysque;

Mea gaudia, tollite vocem;

Mea gloria, desine nunquam.

Item aliud.

SUHMIA cum surgens virtus, modo funere rapta,

(Qvis dolor? o superi!) pectoris ima subit:

Tum mihi Marcellus, quem magni Musa Maronis

Extinctum desset, pectoris ima subit.

Hic gemitus, hic deliquium, Spes maxima, & instar,

Vivaque vox recitans carmina Virgilii.

Sed neque tam longis opus est ambagibus illi,

Qui prope ad hanc metam non semel actus erat.

Electram ut posset quidam saltare Sophoclis,

Effodit nati callidas ossa sui.

Ast mihi jam, vivo, quem solum habeoque habuique,

Plus satis est, nato, tristis imago rei.

Hinc veras, si nil aliud (sed plurima vere

Pectora sollicitant) est mihi corde dolor,

Qui quamvis verus, vera est majorque voluptas.

Cujus jam causas carmine proposui.

Summa petit rerum mors lurida, summa tenentes,

Summaque sectantes, invida saepe rapit.

Summa petit livor: virtus sed adhuc, inage summa:

Sed virtus summi SUHMIA summa Poli.

